

Toespraak door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

7 december 2011

Toespraak ontvangst ambassadeurs naar aanleiding van 40 jaar Vlaams Parlement

Geachte dames en heren ambassadeurs,
Geachte dames en heren vertegenwoordigers,
Beste collega's,

Het is voor mij een grote eer u hier vanavond als vertegenwoordigers van uw landen en gemeenschappen te mogen verwelkomen in het Vlaams Parlement om samen onze 40ste verjaardag te vieren.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om even kort toelichting te geven bij de activiteiten die wij naar aanleiding van onze 40ste verjaardag reeds hebben georganiseerd en de volgende dagen nog gaan organiseren.

Vorige zaterdag hebben we onze burgers uitgenodigd naar het Vlaams Parlement: alle Vlaamse burgers die op 7 december (onze eigenlijke verjaardag) 1, 10, 20, 30 of 40 jaar oud werden, kregen van ons een uitnodiging voor een ontbijt met rondleiding in het Vlaams Parlement. We waren blij verrast met de massale opkomst van onze jarige burgers.

Vandaag, onze eigenlijke verjaardag, zijn we reeds om 11.00 uur gestart met een academische zitting in onze plenaire vergaderzaal. Vanmiddag stelden we een boek voor dat we speciaal voor onze 40ste verjaardag uitgeven. Het boek draagt de titel 'Van een unitair naar een federaal België, 40 jaar beleidsvorming in gemeenschappen en gewesten (1971-2011)'. We vroegen aan 16 wetenschappers uit het noorden en het zuiden van het land welke stempel het regionaliseringsproces heeft gedrukt op de ontwikkeling van de 2 grote gemeenschappen van België. Nederlandstalige en Franstalige auteurs hebben elk voor hun gemeenschap de impact van de regionalisering geschetst op het gebied van cultuur, onderwijs, economische politiek, administratieve politiek en buitenlandse aangelegenheden. Wanneer u ons vanavond verlaat krijgt U dit boek als afscheidsgeschenk mee.

Graag wijs ik u ook nog op het internationaal en interdisciplinair colloquium dat we vrijdag organiseren, met als thema: federalisme en devolution in de Bondsrepubliek Duitsland, België en het Verenigd Koninkrijk. Het colloquium gaat door in het Vlaams Parlement en de werktalen zijn Nederlands en Engels. Een aantal onder u zijn ook voor dit colloquium ingeschreven.

Dames en heren,

Een verjaardag is ook altijd een moment om even stil te staan bij het verleden: wat hebben we gedurende de laatste 40 jaar bereikt? Dit parlement is immers de het product van een autonomiedroom die door vele generaties van Vlamingen is nagestreefd en waaraan enorm veel maatschappelijke en politieke energie is besteed. Waar deze droom uiteindelijk naartoe zal leiden, is een openstaande vraag. Sommige Vlamingen dromen nu eenmaal meer en verder dan andere Vlamingen. Een volgende belangrijke stap in het streven naar autonomie is gezet en zal in de loop van de volgende maanden en jaren in de Belgische grondwet worden ingeschreven, maar het is nu reeds duidelijk dat dit zeker niet de laatste stap is geweest. Dit werd trouwens ook reeds door de Vlaamse minister-president en door andere bewindsvoerders in Vlaanderen en Wallonië gezegd. We hopen in elk geval om ook in toekomst met onze Waalse, Duitstalige en Brusselse vrienden verdere stappen in die richting te zetten.

Dit streven naar autonomie is er absoluut niet op gericht om ons af te zonderen van de wereld of om op een egoïstische wijze terug te plooiën op onszelf, zoals door sommigen bewust of onbewust verkeerdelijk wordt voorgesteld. We zijn ons terdege bewust van de nood aan internationale samenwerking in de hedendaagse wereld en aan de vele voordelen die daar aan verbonden zijn. We wensen de wereld van de 21ste eeuw met grote openheid tegemoet te treden, maar we zijn er ook van overtuigd dat onze cultuur, taal en leefgemeenschap vele zaken heeft die het bewaren en beschermen waard zijn, en dit geldt ongetwijfeld ook voor uw landen en gemeenschappen. Alleen wie zich bewust is van zijn eigen cultuur kan andere culturen onbevangen en in volle openheid tegemoet treden en leren appreciëren. Love yourself so you can love somebody else of Vlaming zijn om Europeër of wereldburger te worden.

Toen op 7 december 1971, exact 40 jaar geleden, de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap) werd opgericht met een zeer beperkte bevoegdheid over taal en cultuur, kon niemand zich indenken dat deze instelling in minder dan 40 jaar zou uitgroeien tot dit Vlaams Parlement waar u vandaag te gast bent. Een parlement dat als eerste parlement in Europa de eerste Europese president, de heer Van Rompuy, te gast had en met hem in debat trad. Een parlement dat een begroting van meer dan 26 miljard euro te besteden heeft en dat vandaag onder meer bevoegd is voor cultuur, economie, familiepolitiek, onderwijs, landbouw, visserij, infrastructuur, mobiliteit en buitenlandse handel. De afgesproken staatshervorming en bijhorende financieringswet zal onze bevoegdheden verder uitbreiden en ons budget op meer dan 35 miljard euro brengen, meer dan het budget van de federale staat, zonder sociale zekerheid wel te verstaan. Het regionaliseringsproces in dit land is een proces van vallen en opstaan, maar het is voor Vlaanderen wel een onomkeerbaar succesverhaal.

Ik wil vanavond voor dit internationaal publiek ook even stilstaan bij de internationale rol van Vlaanderen en het Vlaams Parlement in het bijzonder. Wij zijn een kleine regio met een zeer open economie die zeer op export gericht is. Meer dan 80% van de buitenlandse handel in dit land komt voor rekening van Vlaanderen. Met de haven van Antwerpen beschikken we ook over 1 van de belangrijkste zeehavens van Europa en van de wereld. De bevoegdheden van Vlaanderen voor buitenlands beleid beperken zich echter niet tot buitenlandse handel. De grondwettelijke regeling voor buitenlandse beleid

in het Koninkrijk België is immers een unieke regeling die de verschillende deelstaatparlementen, waaronder het Vlaams Parlement, een belangrijke en essentiële rol toedicht. Vlaanderen beschikt over het verdragrecht en kan met staten verdragen sluiten voor wat betreft zijn bevoegdheden. Op dit ogenblik heeft Vlaanderen niet minder dan 25 exclusieve bilaterale verdragen gesloten met zeer uiteenlopende landen zoals Zuid-Afrika, Nederland, Frankrijk, Hongarije, Estland,.. Vlaanderen is ook partij bij 8 multilaterale exclusieve verdragen die onder meer in het kader van de UNESCO tot stand kwamen.

Verder is Vlaanderen partij bij niet minder dan 410 gemengde verdragen die betrekking hebben op de bevoegdheden van zowel de federale staat als op die van gewesten en gemeenschappen. Het federale koninkrijk België kan immers alleen nog verdragen sluiten over bevoegdheden waarvoor binnen België ook de gemeenschappen en gewesten bevoegd zijn als deze ook door de deelstaatparlementen worden goedgekeurd en gestemd. Dit wil zeggen dat ook in het onderhandelingsproces de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement worden betrokken. Zo zijn alle belangrijke Europese Verdragen en aanpassingen aan deze verdragen (Maastricht, Nice, de Europese Grondwet en Lissabon) in dit parlement besproken en gestemd. Vlaamse ministers nemen deel aan de Europese Raden en tijdens het Belgisch voorzitterschap in de 2de helft van 2010 werden tal van Europese Raden, bvb. Visserij, Onderwijs, Leefmilieu, Sport en Jeugd, door de bevoegde minister van de Vlaamse Regering voorgezeten en geleid. Wij trachten dan ook in dit parlement aandacht te besteden aan Europa en aan de rest van de wereld. In onze commissies worden onze ministers regelmatig ondervraagd over de rol die ze spelen op Europese en internationale fora.

Het is voor een modern parlement dat over ruime en uiteenlopende bevoegdheden beschikt onmogelijk om zijn taak naar behoren uit te voeren zonder rekening te houden met de grote internationale evoluties en de toestand in andere landen. Het zal u dan ook niet verbazen dat buitenlandse voorbeelden en evoluties bijna dagelijks ter sprake komen in de debatten in het Vlaams Parlement. Als voorzitter maak ik er dan ook een punt van om zeer regelmatig ambassadeurs te ontvangen en me door hen te laten voorlichten over de toestand van hun land en de relaties met Vlaanderen en België. Daarnaast probeer ik ook regelmatig zelf bezoeken te brengen aan andere landen en me ter plaatse te vergewissen van de toestand.

Dames en heren,

Wij zijn er als Vlaams Parlement ook trots op dat we onze zetel in Brussel hebben. Deze van oorsprong Vlaamse stad is ondertussen uitgegroeid tot een multiculturele metropool waar meer dan 100 nationaliteiten wonen en werken. Voor ons is Brussel niet alleen de hoofdstad van Europa en België, maar ook van Vlaanderen. Het was een doelbewuste keuze om in deze stad onze instellingen te vestigen en wij zullen hier aanwezig blijven, niet alleen omwille van de historische banden, maar ook omdat we ervan overtuigd zijn dat Brussel voor de toekomst een aangewezen plaats is om Vlaanderen en zijn cultuur te tonen aan de Europa en aan de wereld. De Europese Commissie, de Europese Raad en de NATO hebben hier hun zetel. Meer dan 5.000 diplomaten werken en leven dagelijks rond deze instellingen en de 282 diplomatieke missies.

Ook regionale en lokale vertegenwoordigers vanuit heel Europa zijn hier aanwezig. Wij willen ons nadrukkelijk naar deze mensen richten en hen tonen wat Vlaanderen ook aan hen en aan hun respectievelijke landen en burgers te bieden heeft. Het Vlaams Parlement wenst u allen te helpen om Vlaanderen, en alles wat het te bieden heeft, te ontdekken. We ontvangen hier dan ook steeds meer ambassadeurs en buitenlandse delegaties. Gisteren ontvingen we bvb. nog een belangrijke delegatie uit Vietnam, en velen van u die hier vanavond aanwezig zijn, heb ik reeds het genoegen gehad om persoonlijk te ontvangen.

Dames en heren,

Ik heb nu het genoegen u uit te nodigen voor het walking dinner. Mijn collega's en ik zullen u tijdens het dinner graag meer informatie bezorgen over Vlaanderen en ons parlement. Tijdens het walking dinner kunnen diegenen die dat wensen een korte rondleiding krijgen door het Vlaams Parlement. Bij uw afscheid krijgt u van ons nog een klein geschenk: pralines en een exemplaar van het boek dat we vanmiddag voorstelden. U krijgt ook nog een verslag van het bezoek dat de Europese president verleden jaar aan dit parlement bracht.

Ik hoop u allen, en dat meen ik echt, ook in de toekomst in dit parlement met delegaties en vrienden te mogen verwelkomen. U bent steeds van harte welkom!